

MŪSŲ LIETUVA

NR. 6 (1437) XXVIII - 1976 M. VASARIO - FEVEREIRO 12 D. - 1,50 kr.
R. Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

LIETUVIŲ IMIGRACIJOS BRAZILIJON 50-METIS (1926-1976)

VASARIO 16-toji IR 50-METIS

*Vieniems tu – didvyrių palaiminta žemė,
Kitiems tu – rykštukų varginga tėvynė,
O man tu – kaip motina laukianti kryžkelėj
Su meile, paguoda, globa ir nakvyne.*

V. Mykolaitis – Putinas

Švenčiam Lietuvos Nepriklausomybės šventę imigracijos 50-mečio atmosferoj. O tatai reiškia, kad dauguma mūsų jau 50 metų kai nešvenčia šios šventės Tėvynėj, ir net retas kuris atsimena, kaip ji būdavo švenčiama Lietuvoj.

Daug laiko prabėgo. Daug kas pasikeitė – tiek imigracijoj, kiek Lietuvoj. Pasikeitėme ir mes patys, ypač gi priaugančioji karta. Tik gal pasilikom sustingę buvusios nepriklausomos Lietuvos gyvenimo formose nieko daug neišmoke, o gal nedauką ir davę savo Tėvynei.

Tikroji Tėvynė yra ten – Lietuvoj. Bet kaip ji pasikeitusi!

Mūsų akimis žvelgiant, ten dabar dvi Lietuvos. Viena – propagandos į padanges keliamoji „laisva“ kombainų, kolūkių, fabriku, dangoraižių, naujų plentų „pažangioji“ Lietuva, svetimo šeimininkaujama ir išnaudojama; kita – pavergta, persekiojama ir kenčianti mūsų Tėvynė, „nematomoji“, pasauliui paslėpta Lietuva, kurios esmę tačiau sudaro ne medžiaginės gėrybės, o žmonės.

Žinom, kokia ten dabar mūsų brolių-sesijų padėtis.

Sunku būt svetimšaliu svetimam krašte. Tokia tačiau emigranto dalia, kurios, bent pradžioje, jis negali išvengt. Bet žymiai sunkiau būt „svetimšaliu“ savo tėvynėj, savam krašte. Sunku būt svetimų persekiojamam ir tremiamam iš savo namų.

Skaudu ir gėda lietuviui neturėt teisės į savo žemę, į savo trobesius, į savo gimtus laukus... Skaudu ir gėda, kai savo tėvynėj reikia sleptis, tartum pikta darytum, einant į bažnyčią, klausantis kitų kraštų radijo, norint paskaityti laisvėj spausdintą knygą. Skaudu ir gėda gatvėse, įstai-gose ir net mokyklose girdėt svetimą, rusų, kalbą. Pagaliau sunku ži-žinot, kad visoks lietuviškosios kultūros darbas – spauda, teatras, menas, mokslas – gali būt vykdomas vien tik pagal svetimės kultūros valdovų diktaviną. Vos tik pasirodo lietuvis (kunigas ar pasaulietis) be-mokąs vaiką poterių, vos tik pradedamas platint kad ir mašinėle parašytas laisvas lapelis, vos tik rašytojas ar menininkas nukrypsta nuo partijos linijos – tuoj persekiojimas, teismas, trėmimai...

O vistik Lietuva, nors taip žiauriai kankinama ir prislėgta, yra gyva. Ir nepasiduos.

Tačiau ji reikalinga ir mūsų paramos.

Laisva Lietuva – ar nors jos dalis – yra čia. Čia galim laisvai praktikuot savo tikėjimą, dainuot lietuviškas dainas, giedot Tautos Himną ir šventąsias giesmes, kalbėt savo kalba, kurti ir laikyt savo mokyklas, spausdint ir skaityt savo laikraščius ir knygas, puoselėt savo kultūrą, visiems skelbt garbingą Lietuvos istoriją, kelt Lietuvos bylą tarptautinėj arenojoj. Taigi, čia turim galimybę išlaikyt, palaikyt, atkurti Lietuvą, nors dalinai. Bet ar darom visa tai? Ar darom pakankamai? Ar veikiam sutelktom jėgom?

„Kad tų myli tėvynę – dar ne viskas; reikia, kad tėvynė tave mylėtų“., pastebėjo karta vienas Lietuvos rašytojas. Reikia, kad savo organizuotų darbu, kultūrine veikla ir laisvu žodžiu tiek prisidėtum prie savo Tėvynės išsilaikymo ir atsigavimo, kad Lietuva pajustu, jog ją myli – ir ji mylėtų tave!

Lietuvos valstybė ir besaikis kuklumas

Lietuvos valstybės amžius neprasidėjo su 1918 m. vasario 16 akto paskelbimu. Lietuvos Tarybos akte aiškiai pasakyta, kad Lietuvos valstybė atstatoma. Skelbdama Lietuvos nepriklausomybės atstatymą, Lietuvos Taryba patvirtino, kad Lietuvos valstybė siekia gilią senovę ir turi ilgą istoriją. Nesisavindami to laikotarpio, kuriam pateisinti nėra istorinių dokumentų (X ir XI š.), turime žinoti, kad jau 12 š. pradžioje lietuviai kovojo su kryžiuočiais ir kardininkais, lenkais ir rusais. Pirmiausia jie pasipriešino kardininkams ir juos 1236 m. ties Šiauliais (Saulė) sumušė. Kardininkai po pralaimėto mūšio susijungė su kryžiuočiais, liko jų šaka, pasivadino Livonijos ordinu. Jau seniau galbūt irgi buvo susidariusi didelė valstybė, valdoma vieno valdovo. Kas buvo tie pirmieji Lietuvos valdovai, tikrų žinių nėra likę. Pirmas mums gerai žinomas Lietuvos valdovas buvo karalius Mindaugas. Jau galima tvirtinti, jog 1240 m. Lietuva buvo valdoma vieno stipraus valdovo. Jis sujungė mažesnių lietuvių kunigaikščių valdomas žemes į vieną valstybę. Sujungimas nebuvo lengvas. Būta ir kovų. Trys žemaičiai kunigaikščiai – Vykintas, Tautvila ir Eidividas pasipriešino. Už tai Mindaugas supykęs atėmė iš jų valdomas žemes ir išvijo iš krašto. Du nubėgo pas rusus, o Vykintas – pas Livonijos ordiną. Jiems pavyko sukurstyti užpulti Mindaugą. Rusai ir vo-

kiečiai kryžiuočiai buvo dideli Lietuvos priešai. Rusai su nepaklusniais Lietuvos kunigaikščiais puolė Lietuvą iš pietų, o kryžiuočiai iš šiaurės rytų. Nepaklusnieji kunigaikščiai prikaltė stoti į kovą prieš Mindaugą ir dalį mažesnių žemaičių vadovų. Didžiulė Lietuvos valstybė, valdoma Mindaugo, buvo apsupta priešų iš visų pusių. Mindaugas su savo dvariškiais kariais ir diduomene buvo užsidaręs savo sostinėje.

Valstybė atsidūrė dideliame pavojuje. Kur buvo toji Mindaugo sostinė, tikrai nėra žinoma. Prileidžiama, kad galėjo būti Kernavė prie Neries arba Liškiava prie Nemuno. Kadangi Mindaugas buvo ne tik geras karvedys, karys, administratorius, bet ir puikus politikas diplomatas, sugebėjo išvengti pavojų.

Kryžiuočiai savo tikslus užpuldinėti Lietuvos žemes grindė noru apkrikštyti Lietuvos gyventojus. Mindaugas suprato, kad prižadėjus apsikrikštyti, bus galima kryžiuočius iš sąjungos išjungti ir dar išgauti iš jų pasižadėjimą, kad daugiau Lietuvos žemių jie nepuldinėtų. Mindaugą, jo žmoną Mortą ir du sūnus vyskupas Andrius iš Širlando 1251 m. pakrikštijo. 1253 m. Mindaugas buvo vainikuotas pirmuoju Lietuvos karaliumi. Nuo Mindaugo krikšto datos, kad ir kukliausiai skaičiuojant, yra ne 58 metai, bet 725 metai.

Milžinas, kuris bijo vaikų

Pergyvenimai lietuvių vaiko, išvežto Sibiran, ten užaugusio, gyvenusio

Lietuvoje ir atvykusio Kanadon

BRONIUS NAUDZIŪNAS

Šio rašinio autorius, 37 metų amžiaus vyras, buvo suimtas 1948 m. kaip 10 metų vaikas, išvežtas Sibiran, kuriame išbuvo 10 metų. Grįžęs Lietuvon, gyveno Vilniuje, grumdamsis su sovietiniais saugumiečiais. Buvo uždarytas Pravieniškių koncentracijos stovykloje su kun. J. Zdebskiu, kankintas psichiatrinėse ligoninėse. Po ilgų ir labai rizikingų partangų pagaliau jam pavyko gauti leidimą atvykti Kanadon pas brolių. Čia jis ir parašė šį straipsnį, skirtą "T. Žiburiams". RED.

Apsupo tėviškę

Mano tėviškė buvo Mūro Strėvininkų kaime, Žiežmarių valsčiuje, Trakų apskrityje (dabar Kaišiadorių rajonas). Buvom 7 vaikai (trys sūnūs ir keturios dukterys) nedideliame tėvo ūkyje. Tėvas buvo susipratęs lietuvis ir, kaip vėliau sužinojau, priklausė tautininkų partijai nepriklausomos Lietuvos laikais. Tai turbūt ir buvo didžioji "nuodėmė", už kurią jis buvo sovietinių rusų suimtas, tardytas, kalinamas, kankintas ir pagaliau 1946 m. nužudytas. Sakoma, kad nukritęs kalėjime nuo antro augšto narų ant cementinių grindų ir užsimušęs. Kadangi tada buvau dar vaikas, mažai tėvą ir atsimenu.

Netekę tėvo, su mama gyvenome mažame ūkelyje. 1948 m. vasarą vieną naktį staiga apsupo mūsų namą ginkluoti vyrai ir rado namie tik mudu su broliuku Kęstučiu. Jam buvo 12 metų, o man — 10. Daužydami duris ir langus, tie vyrai išiveržė vidun ir liepė tuojau pasiroš kelonei. Aš su Kęstučiu pasiėmėm mokyklinius krepšelius su knygom ir pasakėm, kad esame pasirošę. Stovėjom išsigandę, o ašaros byrėjo iš akių. Toks vaizdas, matyt, sugraudino vyrus. Jie patys ėmė krauti kelionei maistą, drabužius ir kitus reikmenis. O mudu pasiėmėm knygas ir po pusbonkį medaus.

Nugabeno mudu su Kęstučiu į traukinio vagoną, viską iškrovė ir paliko kareiviam saugoti. Žmonių daug, spūstis didžiausia — į vagonus sugrūdo po 60-80 šeimų. Visur smirdi, nes tai gyvulių vagonai ir dar nevalyti. Taip vežė mus Sibiro link. Nieko nematyti, nes nebuvo langų. Taipgi nebuvo jokių patogumų gamtos reikalams atlikti. Traukinys sustodavo labai retai. Tada išleisdavo žmones atlikti savo reikalų, ginkluotiems kareiviam budinti. Jei kas bandydavo bėgti, šaudavo.

Laivu į kaimą

Vargais negalais atvažiavom į Krasnojarską. Čia visus išlaipino ir nugabeno į laivą. Sugrūdo

Bronius Naudžiūnas, šio rašinio autorius, gimęs Lietuvoje, užaugęs Sibire, KGB persekiotas pagaliau apsigyveno Kanadoje

Nuotrauka daryta Vilniuje

į blogiausią laivo klasę (jų buvo net 4) pačiame dugne. Nors dar buvo ruduo, bet ten buvo jau šaltoka. Nugabeno mus tuo laivu į Krevliako kaimelį, stovintį ant Jenisėjaus upės kranto (300 km nuo Jeniseisko miesto, Jarcovo rajono). Apgyvendino dideliame barake po 12 šeimų, kuriose buvo visokio amžiaus žmonių, pradedant vaikais, baigiant seneliais. Barakai be jokių pertvėrimų. Šonuose sustatyti dviejų augštų narai, sukalti iš lentų. Viduryje barako stovėjo krosnelė, kuri visą laiką buvo kūrenama. Toliau nuo jos esantiems buvo gana šalta. Sienos — pusiau kiauros, senos, neremontuotos, iš vidaus apšerkšnėjusios. Labai kankino blakės ir utėlės. Niekaip negalėjom jų atsikratyti, ypač pirmaisiais vargo metais.

Mano akyse ir dabar tebestovi mūsų barako senelis, augštas, sulinkęs ukrainietis, 80 metų amžiaus. Ir šiandieną nežinau, kaip jis čia pateko kartu su lietuviomis — vienas, be šeimos, be globos. Valgyt nebuvo ko, tai tas senelis, pusiau aklas, eidavo grybauti. Atsinešęs grybų, virė juos surūdijusioje konservų skardinėje. Matydavau — kirmėlės raitėsi ant tų grybų, bet senelis jų nematė, o gal nepaisė.

— Seneli, žiūrėk, kirmėlės raitosi ant grybų, — kartą pasakiau jam.

— Sūneli, tai ne kirmėlės. Tie raudonieji, kurie ėda mus, tie yra kirmėlės.

Neilgai jis ten virė grybus. Nuo tokio maisto susirgo ir netrukus mirė.

Pirmieji žingsniai

Mums buvo įsakyta registruotis sovietinėje komendantūroje

dukart į savaitę. Aš kelis kartus nenuėjau. Atėjo vieną naktį kareiviai į baraką, paėmė nuo narų, apspardė ir nusitempė į komendantūrą.

Mudviejų su Kęstučiu nevarė dirbti, nes dar buvome vaikai, bet niekas mumis ir nesirūpino — reikėjo patiem verstis. Pradžioje maitinomės iš Lietuvos atsivežtu maistu. Kai jį pabaigėm, pradėjom iškeitinėti drabužius ant maisto. Eidavom pas vietinius rusus į kaimą ir siūlydavom paimti iš mūsų vieną ar kitą drabužį, kad gautume šio tokio maisto. Po to pradėjom su rogelėmis vežti malkas iš miško, kad gautume pinigų maistui nusipirkti.

Vyresnysis brolis Kęstutis gavo vietinio kurjerio darbą — nešiodavo visokius vietinių pareigūnų raštus. Aš pradėjau žuvauti, uogauti ir medžioti. Susitaupęs truputį pinigų, nusipirkau šautuvėlį ir ėmiau šaudyti miško paukščius, kad būtų ko valgyti. Leidimo šautuvui dar neturėjau (vaikams neduodavo), tad eidamas į mišką slėpdavau jį išardytą po lietaučiu, o miške sustatydavau.

Miške vasaros metu būdavo daug uogų — mėlynių, bruknių, serbentų (krūmuose). Pririnkdavau jų kibirą ir laiveliu (išskaptuotu iš medžio) gabendavau į artimiausią uostą parduoti. Plaukti Jenisėjaus upe prieš srovę 12 km buvo gana sunku. Irdavausi pakrante, pasinaudodamas tam tikra kartimi. Išplaukdavau vakare, kad rytą jau būčiau priplaukoje, kur sustoja laivai. Ten pardavinėdavau uogas stiklinėmis po keletą kapeikų. Grįžti būdavo daug lengviau, nes plaukiau pasroviui. Kartais tekdavo grumtis su Jenisėjaus upės bangomis, kurios to amžiaus berniukui buvo pavojingos, juoba, kad Jenisėjus yra 3 km pločio. Bangos būdavo kartais 4-6 balų. Bet aš prie jų pripratau ir drąsiai plaukdavau skolinta valtele (vetka).

Šalia uogų, paukštienos reikėjo bulvių ir duonos. Išmokau sodinti bulves ir jas auginti. Žuvų niekad netrūkdavo, bet su duona buvo striuka. Ją reikėjo pirkti. Bedarbiai galėdavo gauti tikrai 150-200 gr. duonos į dieną. Ir tai buvo labai prasta duona — daugiau tešla nei duona. Nusipirkęs gabaliuką niekaip negalėdavau iškentėti neparagavęs. Kol pareidavau į baraką, visą suvalgydavau.

Reikalaujam mamos

Kiek apsitvarkę Sibire, pradėjome rūpintis savo mama, kuri liko Lietuvoje atskirta nuo

musų. Pradėjom su Kęstučiu rašyti laiškus visokiom valdžiom ir reikalauti, kad mus, mažamečius, gražintų motinos globai. Vėliau sužinojom, kad mama buvo išvežta Sibiran 1950 m. ir apgyvendinta kažkur prie Irkutsko. Mums reikalaujant, pagaliau 1951 m. mamą atgabeno pas mus. Kai ji atvyko, rado mus gyvenančius tokiam barake, kurio apačioje buvo įrengtas garvežio garažas. Dūmai verždavosi į baraką, kuriame gyveno trys šeimos. Kadangi jose nebuvo dirbančių, geresnio barako nedavė. Neapsakomai sunku buvo pernešti žiemos šaltį ir dūmus.

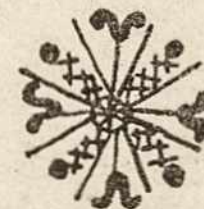
Atvyko mama labai išvargusi. Ją gabeno Sibiran iš Lietuvos etapais — iš vieno kalėjimo į kitą kaip didžiausią nusikaltėlę. Neturėjo poilsio nė prie Irkutsko. Pasiekė mus jau būdama pusiau ligonė. O čia nebuvo nei gydytojų, nei vaistų. Netrukus mama visai susirgo. Kęstutis išvažiavo mokytis traktoristu, o aš likau vienas su sergančia motina. 1952 m. ji visai susirgo — gulėjo lovoje ir nieko nevalgė. Mačiau, kaip ji tame šaltame, padūmavusiame barake kiekvieną dieną liesėjo, geso, mažai tekalbėjo ir akimis nuolat sekė mane. Aš gi būdavau prie lovos.

Buvo ten, Krevliako kaimelyje, kažkoks medicinos punktas. Nuėjau ir paprašiau ten esančią gydytoją ar gail. seserį ateiti apžiūrėti mano sergančios mamos, bet ji atsisakė. O mama, nesulaukdama jokios pagalbos, mėnesio laikotarpyje visai sudūžo, akys nustojo blizgėti, užgeso. Po poros dienų ji mirė. Tada atėjo toji gydytoja patikrinti mirties priežasties. Man buvo graudu ir pikta, bet užteko drąsos išprašyti ją lauk. Kai pagrasino neduosianti mirties liudijimą, išvariau ją laukan. Aš žinojau, kad liudijimas yra mirtis.

Netekau motinos labai anksti, mažai man teko ja pasidžiaugti, nes mirė jauna — 49 m. amžiaus, palikdama mus keturis našlaičius. Tai buvo 1952 m. kovo 23 d. (tiksliai nebeprisimenu).

Kęstutis iš savo mokyklos ar kursų atvažiavęs į motinos laidotuves negalėjo, nes anuo metu, žiemą užšalus Jenisėjaus upei, nebuvo kelių į tą tolimą Krevliako kaimelį. Aš vienas turėjau palaidoti mamą šaltame Sibire, toli nuo tėviškės. (Bus daugiau)

T. Z.

TĖVŲ ŽEMĖ LIETUVA
MŪS ŠIRDYJE VISADA!

Posėdžiai vertintini

JAUNIMO KONGRESO DARBAI

Ilgai ruoštas, daugelio mūsų tautiečių remtas, poselėtas III Pasaulio liet. jaunimo kongresas jau praeitis. Iš jo sugrįžę kongreso rengėjai, jaunimo atstovai, korespondentai ir svečiai pateikė pluoštą išpūdžių, iš kurių galima susidaryti neblogą ir beveik pilną kongreso vaizdą ir pateikti skaitytojams bent dalinį kongreso darbų įvertinimą.

Kongresas, kaip žinome, buvo ruošiamas Pietų Amerikoje ir vyko Argentinoje, Urugvajuje, Brazilijoje. Taigi tuose kraštuose, kuriuose gyvena dešimtys tūkstančių prieškarinės emigracijos laikų lietuvių ir kur labai mažai tėra po II pasaulinio karo atsiradusių mūsų tautiečių. Vadinasi, minėtuose kraštuose gyvena beveik išimtinai senosios emigracijos kartos lietuviai, o kongreso darbuose aktyviai galėjo dalyvauti tikrai jų vaikaičiai, konkrečiau kalbant, trečiosios ir ketvirtosios kartos, tuose kraštuose gimę lietuviai.

Nelengvas dalykas atrasti gyvosios lietuviškos prados minėtų kartų lietuvių tarpe, dar sunkiau juos išjudinti lietuviškam darbui. Iš kitos pusės, kongresas turėjo padėti ir vyresniųjų kartų emigrantų tautiniam stiprinimui, jų tautiniam gaivinimui, kad lietuviybė tuose kraštuose galimai ilgiau išsilaikytų.

Kongresas turėjo padėti pastangoms jungti visus užsienyje gyvenančius lietuvius jaunuolius. Pasvarstykite, ar visa tai pavyko pasiekti.

III-jame Pasaulinio lietuvių jaunimo kongrese buvo atstovaujami beveik visi žymesnieji kraštai, kuriuose gyvena didesnis lietuvių skaičius. Štai jų eilė: Australija, Argentina, Brazilija, Urugvajus, Venecuela, Kolumbija, Kanada, Vakarų Vokietija, Švedija. Nebuvo atstovų iš Anglijos, o taip pat iš kitų mažesniųjų kraštų, kur gyvena tik nedidelis skaičius. Tad kongresą reikia laikyti visuotiniu Pasaulio lietuvių jaunimo kongresu, jungusiu gyvasias lietuviškos jaunimo jėgas.

Visa kongreso programa buvo sisteminga, iš anksto numatyta, gražiai suplanuota. Kongresą globojo ir visais požiūriais rėmė Pasaulio lietuvių bendruomenės vadovybė, inž. Broniaus Nainio vadovaujama. Kongreso pirmi-

ninkas — Brazilijoje gyvenęs ir dirbęs kun. Antanas Saulaitis. Kongreso darbų finansuotojai — visų kraštų, bet daugiausia JAV ir Kanados lietuviai. Tenka dar pridėti, kad didelę išlaidų dalį prisiėmė ir garbingai padengė patys Pietų Amerikos (Argentinos, Brazilijos) lietuviai. Jų centrinės ir vietinės organizacijos labai gražiai rėmė kongreso darbus.

Pažymėtinas PLB pirmininko priėmimas pas Urugvajaus užsienio reikalų ministerį.

Kongresas susidėjo iš kelių dalių: studijų dienų (stovyklos), iškilmingų posėdžių, darbo posėdžių su pranešimais, diskusijomis, rezoliucijų svarstymu ir priėmimu, įvairių kultūrinių švenčių, pramogų, bendros Kūčių vakarinės, Naujųjų metų sutikimo, ruošimo, iš iškilmingo uždarmojo posėdžio, tautinių šokių šventės, talentų vakaro, išvykų ir ekskursijų.

Darbo posėdžių metu kongreso atstovų skaičius siekdavo apie 160 studentų, bet kongreso metu ruoštos pramogos į vieną vietą sutraukdavo ligi 1100—1600 lietuvių. Taigi auditorija pakankamai plati. Diskutuota ir mažuose būreliuose, buvo šaukiami vadovų posėdžiai. Visus dalyvius jungė lietuvių kalba, kuria vesti visi posėdžiai, nors nemaža dalis Pietų Amerikos kraštų lietuvių jaunimo atstovų sunkiai kalba lietuviškai.

Į kongresą stebėtojais buvo įsijungę ir, palyginti gausūs vyresnio amžiaus abiejų lyčių lietuviai ekskursantai. Vieni liudininkai teigia, kad jie kiek padėję kongreso vadovams, bent jau palengvindami finansinę naštą, tačiau mūsų jaunimas teigia, kad jie kai kur vis dėlto sudarydavę tam tikrų sunkumų, nors didesnių nesklandumų ir nebuvo. Tikrieji kongreso dalyviai, ypač jaunesni atstovai, buvę gerai pasiruošę ir pakankamai aukšto intelektualinio lygio, taigi gera viltis lietuviybės ateičiai.

Mums įdomūs jaunimo kongreso atstovų nutarimai. Jie dar nėra oficialiai paskelbti, taigi teks mums sustoti tik prie jų dvasios ir minties atspasakojimo.

Pirmiausia kongreso atstovai vieningai sutarė, kad būtų ir toliau vedama neatlaidi kova dėl

Danutė Bankaitė iš Cleveland, Ohio, Pas. Liet. Jaunimo kongrese Urugvajų su dideliu pasisekimu skambinusi talentų vakare.

Nuotr. A. Šeštoko

Lietuvos laisves, kad laisvuose pasaulio kraštuose gyvenęs lietuviškasis jaunimas, nors ir ne Lietuvoje gimęs, skirtingose sąlygose bręstas, turi dirbti Lietuvių Bendruomenės organizacijos apimtyje, aktyviai reikštis ne tik tai savo tarpe, bet ir visoje lietuviškoje veikloje, stiprinti lietuviybę, ugdyti pasaulio lietuvių jaunimo vienybę, puoselėti savo tė-

KONGRESAS VIETINĖJ SPAUDOJ

III PLJ Kongreso proga vietinėj spaudoj buvo pastebėti bent 25 atskiri pranešimai-informacijos apie kongresą, apie lietuvius ir pačią Lietuvą. Apie tai rašė šie São Paulo laikraščiai:

O SÃO PAULO: 27 XII; FOLHA DE S. PAULO: 31 XII; 4, 6, 7, 8 I; DIÁRIO DA NOITE: 31 XII; 2, 5, 6, 8 I; NOTÍCIAS POPULARES: 31 XII; 6, 8 I; A GAZETA: 31 XII; 7, I DIÁRIO DE SÃO PAULO: 1, 4, 6, 9 I; FOLHA DA TARDE: 7, 8 I; ULTIMA HORA: 8, I; O ESTADO DE SÃO PAULO: 7, I; RONDA JORNAL: 14, I.

vų kalbą, palaikyti savo tarpe lietuviškus ryšius, stengtis pažinti Lietuvą, lietuvius ir, kiek tai įmanoma, bendrauti su dabartiniu okupuotosios Lietuvos lietuvių jaunimu.

Kongreso atstovai įsipareigojo stiprinti Pasaulio lietuvių jaunimo organizaciją. Jos centrą perkelti į Kanadą ir iš ten gyvenančių pajėgesnių lietuvių jaunuolių sudaryti tvirtą vadovybę. Atskiruose kraštuose, kur dar nėra lietuvių studentų organizuotų vietų, juos sukurti ir išrinkti vadovus.

Kongreso atstovai dar pasisakė už lietuvių kalbos mokymąsi, už gimtosios kalbos stud. gilinimą. už tvirto lietuviško jaunimo periodinio leidinio išleidimą, už glaudžius ryšius su dabar veikiančiomis tradicinėmis mūsų jaunimo organizacijomis. Apsispręsta IV-jį Pasaulio lietuvių Jaunimo kongresą ruošti už trejų ir pusės metų Vakarų Vokietijoje. Sąlygas šiam reikalui iširti pavesta Vakarų Vokietijoje ir kituose Europos kraštuose gyvenantiems lietuviams studentams. Mums džiugu, kad "Draugas" labai daug vietos skyrė, populiarindamas kongreso idėją ir padėdamas sutelkti lėšas.

Nors kongreso ruošėjai dar nepaskelbė kongreso darbų, pajamų ir išlaidų apyskaitos, bet mes visi gerai žinome, kad Šiaurės Amerikos lietuviai kongreso darbams remti sudėjo keliasdešimt tūkstančių dolerių. Tai didelė pinigų suma, ir todėl kiekvienas aukotojas bei kongreso rėmėjas turi teisę paklausti, kas buvo nuveikta, kas padaryta ir ar ta mūsų sąlygomis didelė pinigų suma nebuvo "į balą išmesta", ar surinktų lėšų pakako, ar kartais dar nereiks šiam pačiam kongresui dar kartą aukoti, o gal atsirado koks pinigų likutis?

Į šį klausimą kongreso rengėjai duoda nedviprasmišką atsakymą: Šiaurės Amerikos lietuviai sudėjo tiek aukų, kad jų ne tikrai užteko kongreso darbams įvykdyti, bet liko ir tam tikras likutis, kuris toliau galės būti naudojamas kongreso nutarimų vykdymui ir IV Pasaulio lietuvių jaunimo kongreso ruošai. Kartu reiškiamas pasitenkinimas, kad lietuvių išeivija buvo minėtam reikalui dosni, kad Pietų Amerikos lietuviai ir jų organizacijos visomis išgalėmis kongresą rėmė ir padarė viską, kad mūsų jaunimas galėtų suartėti, nuoširdžiai bendrauti savo tėvų žemės ir lietuvių tautos labui.

DRAUGAS

b. kv.

"LKB KRONIKA" NR. 19**Prieš Bažnyčią kovojojama Rusijos metodais**

Lietuvos tikinčiųjų raštas kardinolui Alfred Bengsch
Kunigus į parapijas skirsto Valstybinio saugumo komitetas

"Šaltinio" klišė

1. Berlyno kardinolo A. Bengsch viešnage Lietuvoje. Vysk. L. Povilonio bute Kaune iš k. Klaipėdos kleb. J. Baikauskas, Kauno arkikatedros kleb. Pr. Juozapavičius, Raseinių dekanas Pr. Staškūnas, kun. dr. J. Pranka, Šumsko kleb. J. Grigaitis, kunigų seminarijos rektorius kun. dr. V. Butkus, kun. dr. Pr. Vaičekonis, Druskininkų dek. K. Gajauskas, vysk. J. Labukas Matulionis, vysk. R. Kriščiūnas, Šiaulių dek. L. Mažonavičius, Vilkaviškio kancleris B. Baliukonis, kardinolo palydovas prel. G. Lange, St. Hedwigsblat redaktorius, antras palydovas, vienos Berlyno parapijos klebonas, vysk. L. Povilonis, Kauno kancleris Iz. Butkus, mons. K. Žitkus ir kan. V. Česna. Nesimato kardinolo sekretoriaus, mons. Č. Krivaičio, Telšių kapituliary Barausko, Beinorio ir Miklovo. -Lietuvos kat. pagrindis raštu kardinolui religinę krašto padėtį giliau paryškino.

Po Stalino mirties iš lagerių į Tėvynę sugrįžo daug tikinčiųjų, kunigų ir du vyskupai — T. Matulionis ir Pr. Ramanauskas. Kiek atslūgo baimė ir suaktyvėjo pastoracija. Valdžia leido pakonsekuoti du naujus vyskopus — Julijoną Steponavičių ir Petrą Maželį. Neprityrusiam žvilgsniui galėjo atrodyti, kad stengiamasi nors dalinai kompensuoti Bažnyčiai padarytas skriaudas, tačiau iš tiesų pasikeitė ne tarybinės valdžios tikslai, o taktika. Kad grubiais persekiojimais neiššaukus kankinių dvasios, tikėjimą Lietuvoje pradėjo griauti klastingiausiomis priemonėmis, panaudojant šiam darbui net pačius dvasiškius.

Norint palaužti silpnadvasius kunigus, aktyvesnieji vėl buvo suimti ir išsiųsti į Mordovijos lagerius. 1957 be valdžios sutikimo konsekruotas vyskupas Vincentas Sladkevičius ištremiamas

į N. Radviliškį, o 1958 vysk. Julijonas Steponavičius — į Žagarę vien už tai, kad sąžiningai ėjo ganytojo pareigas. 1957 vysk. T. Matulionis norėjo perimti iš kan. J. Stankevičiaus Kaišiadorių vyskupijos valdymą, tačiau valdžia neleido ir ištrėmė į Šeduvą, Panevėžio vyskupijoje. Palaipsniui vyskupijų valdytojais, o su mažomis išimtimis, dekanais ir didelių parapijų klebonais buvo paskirti mažai aktyvūs ir tarybinei valdžiai nuolaidžiaują ("lojalūs") kunigai.

Vyskupijų valdytojų rinkimuose kartais būdavo griebiamasi net klastos. Pavyzdžiui, renkant Kaišiadorių vyskupijos valdytoją, kapitulai buvo pranešta, kad vyskupai — T. Matulionis ir V. Sladkevičius pageidauja, jog valdytoju būtų išrinktas kan. P. Bakšys. Iš tiesų, minėtieji vyskupai buvo nurodę, kad kan. P. Bakšio valdytoju nerinktų.

Religijų reikalų tarybos igaliojinis, buvęs Kėdainių saugumo viršininkas Rugienis grubiai terorizavo vyskupijų valdytojus ir kunigus. Pas kan. J. Stankevičių ilgas valandas išbūdavo įvairūs Valstybinio saugumo ir Religijų reikalų tarybos pareigūnai, versdami jį padaryti neleistinų nuolaidų. To pasekoje Kauno kurija išsiuntinėjo vieną po kito aplinkraščius kunigams, kad Religijų reikalų taryba draudžianti kalėdoti, ruošti vaikus Pirmajai Komunijai, patarnauti Mišiose, kad negalima šventinti tikinčiųjų pastatytus kryžius ir kt.

Pastoraciniame darbe susikūrė nuolaidžiavimo valdžiai stilius. Vyskupijų valdytojais pavyzdiniais kunigais ėmė laikyti mokančius "sugyventi su valdžia", t.y. tuos kunigus, kurie aklaiklausė valdžios pareigūnų, pro pirštus žiūrėjo į kunigo pareigas ir pataikavo bažnytinei bei civilinei valdžiai.

Dabartiniu metu prieš Katalikų Bažnyčią Lietuvoje kovojojama Rusijoje išbandytais metodais ir siekiama ją pajungti tarybinės valdžios interesams. Štai svarbesnieji tos kovos metodai:

Į aukštas bažnytines vietas skiriami asmenys, sutinkantieji vykdyti ateistinės valdžios nurodymus. Pavyzdžiui, Kunigų seminarijos rektorius kun. dr. V. Butkus, apleisdamas savo tiesiogines pareigas, politiniais-propagandiniais tikslais nuolat važinėja į komunistų organizuojamas taikos šalininkų konferencijas.

Vilniaus arkivyskupijos valdytojas mons. Č. Krivaitis, lankydamasis JAV, kalbėjo netiesą apie dabartinę Bažnyčios padėtį Lietuvoje, t.y. įvykdė Religijų reikalų tarybos užduotį.

Kunigai į parapijas skirstomi taip, kad tikintiesiems būtų kuoblogiau patarnaujama. Pavyzdžiui, į didžiulę Alytaus parapiją, Vilkaviškio vyskupijoje, po klebono mirties vyskupas net tris mėnesius negalėjo surasti valdžiai priimtino kandidato. Pagaliau klebonu buvo paskirtas visiškai silpnos sveikatos kun. L. Kavoliūnas.

Per Religijų reikalų tarybos igaliojinį kunigų skyrimus į parapijas tvarko Valstybinio saugumo komitetas.

Apaštalų Sostas ir pasaulis yra klaidinamas apie tikrąją Bažnyčios padėtį Lietuvoje, net per aukštus Lietuvos dvasiškius, o šie tuo pačiu sukompromituojami kunigų ir tikinčiųjų akyse. Šitaip yra atsitikę su mons. Č. Krivaičiu, mons. Barausku ir kt.

Apaštalų Sostas gali būti klaidinamas net vyskupų aplinkraščiais. Vysk. J. Labukas 1973 išleido aplinkraščių, kad jauni ir uolūs kunigai bus skiriami į didesnes parapijas, o seni — į mažas. Lietuvoje visiems yra žinoma, kad vyskupas savarankiškai kunigų skirstyti negali. Tuojuo po šio aplinkraščio jaunas ir uolus Garliavos klebonas kun. P. Dumbliauskas, valdžiai reikalaujant, buvo paskirtas į mažą Šunskų parapiją, o į jo vietą atkeltas senyvas ir pastoracijoje nepasižymis kunigas.

Propagandiniais sumetimais leidžiama kai kuriems kunigams išvykti į užsienį. Net ir šiais, šventaisiais Metais kunigų ekskursija į Romą organizavo ne Bažnyčios vadovai, o Religijų reikalų taryba, kuri talkinėjama Valstybinio saugumo pareigūnų, pati parinko kandidatus ir.

(Tęs. 5 psl.)

PRANEŠIMAS

Šiame numeryje talpiname B.L.B. mokslo stipendijos prašyma, kurį, reikalingi pinigines paramos moksleiviai ir studentai turi užpildyti ir įteikti komisijai, iki 1976 m., vasario mėn., 15 dienos, Šv. Kazimiero Parapijoje, Mokoje, ar V. Zelinos klebonijoje. Komisija nagrinės tuos prašymus ir nutars stipendijos teikimą, pagal kandidato situaciją ir kasos išgales. Jeigu atsirastų klausimų apie prašymo užpildymą, prašome kreiptis į kun. H. Šulcą, tel. 63-5975; V. Tubelį, tel. 273-4176 ar 444-69-70; A. Sliesoraitį, tel. 247-8206 ir L. Jodelytę, tel. 274-15-97.

COMUNICADO

Os estudantes descendentes de lituanos que necessitam de Bolsas de Estudo, devem preencher o formulário de Solicitação de Bolsa, impresso nesse jornal e entregá-lo até o dia 15 de fevereiro de 1976, na Paróquia de São Casimiro, na Moóca, ou na Casa Paroquial de V. Zelina. As solicitações serão submetidas à apreciação da comissão que decidirá pela concessão ou não, da bolsa, de acordo com a situação do candidato e a disponibilidade financeira. Havendo dúvidas quanto ao preenchimento do formulário, queiram procurar o p. H. Šulcas, tel. 63-5975; V. Tubelis, tel. 273-41-76 ou 444-69-70; A. Sliesoraitis, tel. 247-8206 ou L. Jodelis, tel. 274-15-97.

"LKB KRONIKA" NR. 19

(iš 4 psl.)

juos pasikvietusi, įsakė užpildyti reikiamas anketas. Apie tai aiškiai liudija Religijų reikalų tarybos įgaliotinis K. Tumėnas. Kai Krekenavos klebonas prel. Dulksnys pareiškė nenorįs važiuoti į Romą, K. Tumėnas Panevėžio vysk. R. Krikščiūnui pasakė: "Jei nevažiuos, bus atleistas nuo klebono pareigų".

Vykstantieji dvasiškai iš Lietuvos į Romą kiekvieną kartą gauna išsamias valdžios instrukcijas, o grįžę duoda jai ataskaitą raštu. Šitai akivaizdžiai paliudija a.a. kan. J. Stankevičius savo dienoraštyje "Mano gyvenimo kryžkelės:" ... mes važinėjome į Vatikaną. Pagrindinė instrukcija čia tokia: visą reikalą čia reikia praveisti taip, kad iš to būtų naudos Tarybų Sąjungai ir kad iš to būtų žalos Katalikų Bažnyčiai... Mums kiekvieną kartą, tiesioginiu ar netiesioginiu būdu, reikėdavo įrodinėti, kokią naudą padarėme Tarybų Sąjungai ir kokią žalą padarėme Katalikų Bažnyčiai... Tikroji nauda Tarybų Sąjungai buvo matoma ir vedama iš to, kiek mes pakenkėme Katalikų Bažnyčiai".

Šių metų ekskursijos kunigai tvirtina, kad jiems nereikėjo valdžiai duoti ataskaitos, tačiau kurie iš jų užsienyje gyvenantiems lituvinams įrodinėjo, kad "LKB Kronikoje" rašoma ne visiškai tiesa, kad dėl šio leidinio nukentė net dori kunigai ir pan

(Bus daugiau)

Klaipėda.

1975 Didžiąją savaitę maža Klaipėdos bažnytelė buvo sauskimšai pripildyta žmonių. Moksleiviai ir jaunimas visą Velykų naktį adoravo prie Kristaus karsito. Po Velykų Klaipėdos vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas Ruginis įsakė Klaipėdos klebonui kun. J. Baikauskui pašalinti adoratores nuo altoriaus. Klebonas, išsigandęs Ruginio, pasakė mergaitėms, kad jas leisias adoruoti tik tada, jei atsišiančios Ruginio leidimą. Adoratorių motinos bandė tą leidimą gauti, tačiau atsimušė į kietą Ruginio "negalim!" Tėvai nutarė nepasiduoti. Mergaitės ir toliau adoruoja, nepaisydamos visų draudimų.

"KOMUNISTO SŪNAUS PRAŠYMO" ATGARSIAI

Tomo Venclovos laišką Lietuvos Komunistų Partijos Centru, kad jį su šeima leistų išvykti iš Lietuvos (kaip buvo rašyta ir ML sausio mėn. 4 nr.), gruodžio 30 d. ELTA anglų kalba su priedais išsiuntinėjo spaudos agentūroms, kai kuriems laikraščiams, Žmogaus Teisių Komisijai Jungtinėse Tautose, UNESCO, Amerikos Universitetų Profesorių Sąjungai, Paryžiaus Lituaniškos Institutui. Lietuvių Rašytojų Sąjunga tą medžiagą ruošiasi išsiuntinėti viso pasaulio rašytojų organizacijoms. (ELTA)

BOLSAS DE ESTUDO, PATROCINADAS PELA COMUNIDADE LITUANO - BRASILEIRA.**BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS TEIKIAMOS MOKSLO STIPENDIJOS****Solicitão de Bolsa - Stipendijos prašymas**

1976

I. DADOS GERAIS

Nome
 Idade Nacionalidade Estado civil
 Filiação : Pai Naturalidade
 Mãe Naturalidade
 Endereço
 Bairro Cidade
 Telefone residência escritório Recados
 Trabalha Sim / / Não / / Salário Cr\$
 Onde trabalha e em que atividade
 Endereço da firma
 Casa própria / / cedida / / Alugada / / Aluguel Cr\$
 Possui automóvel : sim / / Não / /
 Gastos pessoais mensais: 1975 Cr\$
 1976 estimados Cr\$
 Gastos mensais com estudos 1975 Cr\$
 1976 (estimados) Cr\$

II. POSSUINDO DEPENDENTES

Quantos dependentes? Grau de parentesco
 Renda familiar mensal Cr\$
 Gastos mensais com manutenção dos dependentes Cr\$
 Gastos mensais com estudo dos dependentes Cr\$
 Gastos mensais com material escolar e condução dos dependentes Cr\$

III SENDO DEPENDENTE

Nome do responsável
 Parentesco Idade do responsável
 Local de trabalho do responsável
 Profissão
 Quantas pessoas constituem a família?
 Renda familiar mensal Cr\$

IV INFORMAÇÕES ESPECÍFICAS SOBRE OS ESTUDOS

Atualmente recebe ajuda de: pais / / parentes / / outras fontes / /
 Quais
 Objetivo da bolsa: pagamento do curso / / manutenção pessoal / / material didático / / condução / /
 Valor mensal estimado da bolsa para 1976 Cr\$
 Onde estudou em 1975 Curso Grau:
 Aproveitamento nos estudos:

Ano	Curso e grau	Média final
1973
1974
1975

Outros cursos feitos anteriormente

A bolsa pretendida e para: curso ginásial / / colegial / / preparatório / / para faculdade
 curso superior / / Qual?

Período de estudos: integral / / parcial / / redusido (fim de semana) / /

V ATIVIDADE COMUNITÁRIA

Quantas horas semanais disponíveis? Quantas dias da semana disponíveis?
 Preferência po atividades comunitárias:
 ministrar aulas / / proferir conferências / / realizar estudos e pesquisas / / redigir artigos
 dirigis ou participar de grupo de danças / / coral / / grupo teatral / / atividade cooperat
 atividade de assistência socila / / atividades culturais / /

VI. CRITÉRIOS PARA CONCESSÃO DA BOLSA

1. Possibilidade e disposição atual e futura do candidato participar de atividades comunitárias
2. Situação econômica do candidato
3. os candidatos serão selecionados a critério único e exclusivo da comissão designada pela diretoria da Comunidade Lituano-Brasileira, de acordo com a verba disponível.

NOTA:

A bolsa poderá ser suspensa a qualquer momento se as declarações nela prestadas não forem verdadeiras; se o bolsista não realizar as atividades comunitárias a contento; se houver alteração na condição econômica do bolsista.

VII. AVALIAÇÃO DA COMISSÃO

MŪSŲ LIETUVA
Užlažiesiems

Ažuolas Buroak

Alksnis Am. - Elm

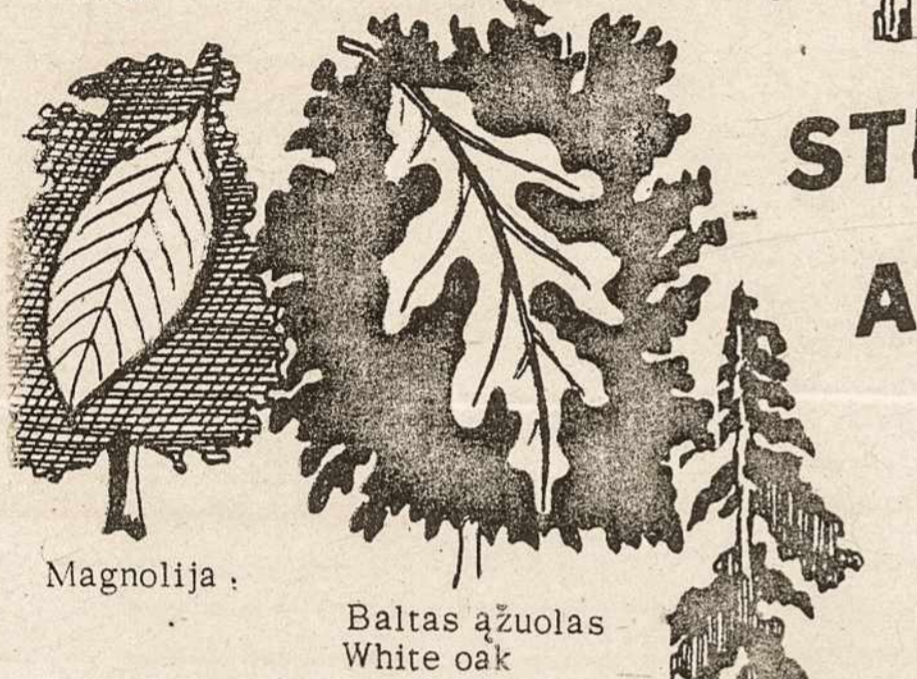
Drebulė Quaking Aspen

Balzamo kenis Balzamfir

Silkmedis Mulberry

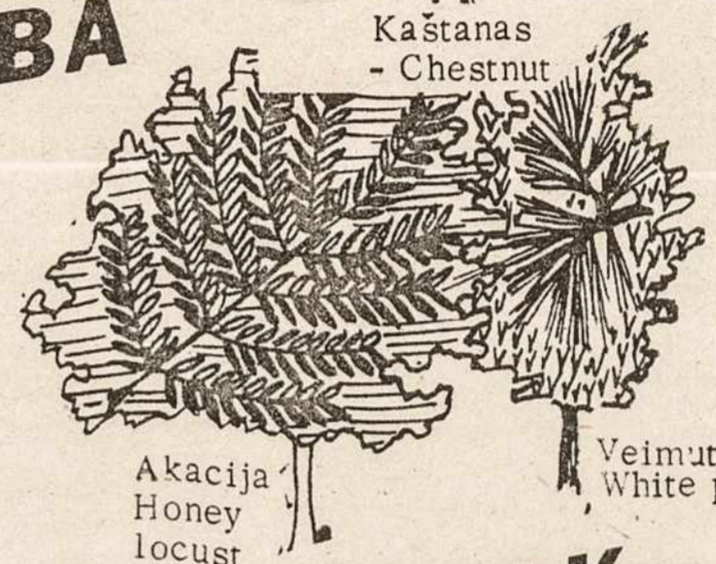
Topolis Cottonwood

STEBĖK
ARBA

Magnolija

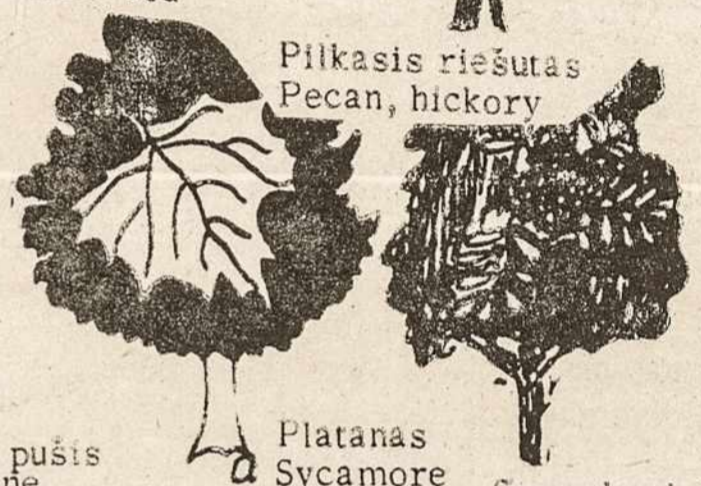
Baltas ažuolas White oak

Kaštanas - Chestnut

Akacija Honey locust

Veimuto pušis White pine

Pilkasis riešutas Pecan, hickory

Platanas Sycamore

Sermuksnis Rowan - Mountain ash

SUŽINOK

- Kur medis auga: atkalnėje, prie vandens, pelkėje, kalne, slėnyje, atvirame lauke, sode, miške?
- Koks medžio pavidalas, silueta: ar jo liemuo tiesus ir siekia viršūnę, ar jis jau žemiau skirstosi į šakas? Ar jo kelios didelės šakos, ar daugybė mažų?
- Ar medžio žievė šiurkšti, lygi, žvynuota arba giliai išraižyta? Kokie žievės viršutiniai sluoksniai? Ar žievė lengva nulupti?
- Kokios spalvos žievė: balta, pilka, tamspilka, juosva, gelsvai ruda, rausvai ruda? O gal žievė dėmėta, tartum su lapais?
- Kokio pavidalo medžio lapai: kiaušiniški, ližiški (ilgi, plačiu galu), liežuviški, ietiški? Ar lapų pakraščiai dantyti, karpyti, sklypėti, kaip klevo? Gal jie paprasti, kaip liepos, ar sudėtiniai iš atskirų lapelių? Nupiešk lapą su lapkočiu ir gyslų tinklu.
- Kokios lapas spalvos: ar jis blizga, lygus, šiurkštus, plaukuotas? Koks lapo paviršius, kokia apačia?
- Ar medis žydi? Kaip ir kada? Ar yra dviejų rūšių žiedų viename medyje?
- Kokios medžio sėklos, kaip medis dauginasi?
- Kuo medis dar pasižymi: gal jis spygliuotis? Jei taip, kokie spygliai? Kaip sužinoti medžio amžių? Aukštį?
- Pabandyk daugiau sužinoti apie medžius Lietuvių Enciklopedijoje ir šidėmėri šiuos žodžius (juos gali rasti žodyne): daigas, medžio skirtis, rievė, kelmas, mediena, tošė, aižyti sėklas, sėklų sparneliai, gilės, riešutai, lukštas, kanarėžis, jaunuolynas, lapuočių miškas, beržynas, pušynas, ažuolynas; kirtimas, šėklas.
- Sužinok apie Molmušės ažuolą, Kauno Ažuolyną, Anykščių šilėlį. Gal reikėtų atsinaisinti apie kitokius (domius medžius Lietuvoje?

O.S.

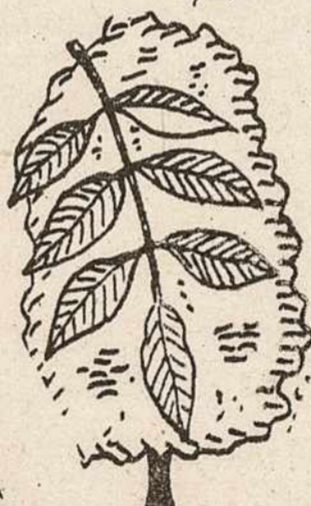
Beržas (paper) birch

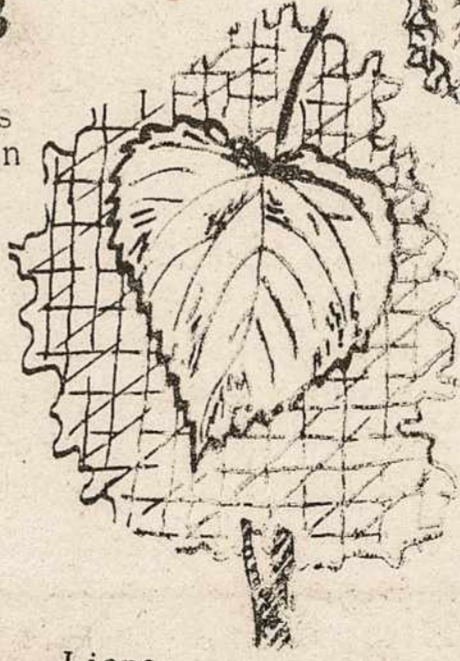
Skroblas Hornbean

Cukrinis klevas Sugar maple

Uosis Ash

Liepa Linden Basswood

Sasapras Edamedis Sassafras

Kadagys Red cedar

Tulpmedis Tuliptree

Sedula Dogwood

Tauragė Hemlock

Literatūra - Dailė - Mokslas

Pas didelio veikalo autorius

Pokalbis su Adomu ir Filomena Kantautais, paruošusiais bibliografinį veikalą "A Lithuanian Bibliography", kuris buvo išleistas 1975 metais

A. DUDARAVIČIUS

— Visų pirma įdomu būtų žinoti, kaip patekote į bibliotekinininkus...

Bibliotekininko darbas visada buvo man mielas. Dar nepriklausomoje Lietuvoje 1934 m. įsteigiau Šiaulių Vidurinės Prekybos Mokyklos knygynėlį. Keliaudamas mielai lankydavau bibliotekas ir knygų krautuves. 1959 m. susidarė man sąlygos lankyti bibliotekininukų mokyklą Vašingtono universitete Seattle, kurią baigiau magistro laipsniu. 1960 m. sugrįžau į Edmontoną ir pradėjau dirbti Albertos universiteto bibliotekos bibliografijos ir knygų užsakyimų skyriuje.

— Kas paskatino imtis tokio didelio darbo — suregistruoti lituanistinę medžiagą, esančią Š. Amerikos bibliotekose?

— Nuo 1960 m. daugelis universitetų Kanadoje ir JAV-se pradėjo domėtis Rusijos ir Rytų Europos klausimais. Jau nuo 1963 m. studentai ir profesoriai dažnai kreipdavosi į mane, prašydami surasti medžiagos apie Lietuvą. Kadangi mūsų universiteto biblioteka tuo metu lituanistinės medžiagos nei tinkamų bibliografijų neturėjo, teko rinkti medžiagą įvairiuose šaltiniuose. Sudariau gan nemažą knygų, straipsnių ir grožinės literatūros sąrašą. Vėliau profesorių ir bendradarbių buvau paragintas surinkti medžiagą papildyti ir atspausdinti.

— Kaip pradėjote organizuoti užsimegtą darbą?

— Kiekvienais metais, važiuodami atostogų, aplankydavome JAV vakaruose esančias didesnes bibliotekas. Suradome, kad jos turi gan daug ir geros lituanistinės medžiagos. Namuose gi kiekvieną dieną reikėjo peržiūrėti naujai gaunamas bibliografijas ir universitetinių bibliotekų katalogus. Tokiu būdu susidarė nemažas skaičius knygų bei straipsnių, kuriuos reikėjo surašyti ant pavienių kortelių. Be to, paruošiau ir išsiuntinėjau per mūsų biblioteką 130 laišku įvairioms bibliotekoms, prašydamas, kad suteiktų žinias kiek ir kokių turi knygų, laikraščių bei žurnalų apie Lietuvą. Atsakymai buvo įvairūs: vieni atsiuntė fotokopijas turimų knygų kortelių, kiti pranešė kiek

ADOMAS KANTAUTAS IR FILOMENA KANTAUTIENĖ — didžiojo veikalo "A Lithuanian Bibliography" autoriai
Nuotr. A. D.

turi knygų, tretį pasiūlė padaryti už tam tikrą atlyginimą mikrofilmus arba fotokopijas turimų knygų kortelių, o didžiosios bibliotekos patarė pačiam atvažiuoti ir susirinkti duomenis.

— Ar visą tą darbą galėjote atlikti tarnybos metu?

— Pasikalbėjęs su savo universiteto ir bibliotekos vadovybe, gavau vienerius metus dalinai apmokamų atostogų ir apsišarvavęs specialiu filminiu aparatu, 17 kartotekos dėžių (apie 17.000 kortelių) išvykau drauge su žmona į didžiąsias Kanados ir JAV bibliotekas.

— Kur radote didžiausius lituanistinių knygų rinkinius?

— Didžiausi lituanistinių knygų rinkiniai yra Kongreso bibliotekoje Vašingtone (4134), Pensilvanijos universiteto bibliotekoje Filadelfijoje (3879), viešojoje Niujorko bibliotekoje (1838), Harvardo universitete

(1407), Kent State universitete (1060), Yale universitete (954) ir Albertos universiteto bibliotekoje (771).

Čia reikia pažymėti, kad kai kurios bibliotekos, nors ir nepasižymi dideliu knygų skaičiumi, bet turi gerus retų knygų rinkinius. Pvz. Newberry biblioteka Čikagoje turi tik 163 knygas, kurių 79 yra vien tik iš kalbotyros srities. Ten yra taip pat knygų, rašytų aštuonioliktame ir devynioliktame šimtmečiuje. Hoover Institution on War, Revolution and Peace, Stanford, Calif., kolekcija 380 knygų, liečiančių politikos ir tarptautinius Lietuvos santykius, Vilniuje leistų Želigovskio valdžios laikraščių ir brošiūrų. Šioje bibliotekoje taip pat yra dokumentų, įteiktų Versalio taikos konferencijai ir Tautų Sąjungai.

Sugrįžęs iš kelionės parašiau savo universiteto bibliotekos vadovybei darbo apyskaitą ir po kurio laiko "University of Al-

berta Press" pasiūlė mano būsimą bibliografiją atspausdinti.

— Kelionėje turbūt patyrėte nemažai sunkumų ir net nuotykių?

— Kelionėje išbuvome apie pusę metų. Visose bibliotekose, išskyrus Harvardo universitetą, buvome nuoširdžiai sutikti. Dažniausiai gaudavome savo darbui atskirą kambarį arba bent nuosąjų kampelį. Kolegos bibliotekinininkai domėjosi mūsų darbu. Asmeniniams pažįstamų lankytojų laiko beveik neturėjome. Kelionė automobiliu buvo gana sėkminga, išskyrus vieną nelaimę. Važiuojant iš Princeton universiteto bibliotekos į Filadelfiją, užklupo didelis lietus. Miestą pasiekėm apie 4 v. ir tikėjomės dar suspėti bibliotekon susitarti dėl rytdienos ir tada jieškoti nakvynės. Lietus vis lijo. Pačiame judėjime nuleido padangą... Įvažiuavome į kiemą ir, negavę kas padėtų, patys ėmėmės darbo. Lyjant reikėjo perkelti iš automobilio bagažinės drabužius, knygas, kartoteką, kad galėtume išimti padangą. Kol susitvarkėme, buvome peršlapę iki paskutinio siūlo. Sutemo. Viduryje nepažįstamo miesto motelių nesimatė. Pamatėm "A.A. A." Deja, patalpos jau buvo uždarytos, ir kieme sutiktas sargas nedaug ką galėjo padėti, tik patarė automobilio su ant sėdynės padėtais daiktais gatvėje nei autoaikštėje nepalikti. Pagaliau jis prisiminė, kad netoliese yra lietuviška bažnyčia ir nurodė į ją kelią. Mes apsidžiaugę tikėjomės ten galėsią pakeisti drabužius, sudėti atgal daiktus į automobilio bagažinę ir jieškoti nakvynės.

Už keleto blokų radome didelę mūrinę bažnyčią ir apšviestą, geležine tvora aptvertą kiemą. Paskambinome. Išėjusi šeimininkė ir kunigas nepatikėjo mūsų aiškinimu, nors ir matė, kad esame šlaputėliai. Jie paaiškino, kad nepertoliausiai yra motelis, kurį, pagal jų paaiškinimus, greitai suradome. Malonūs tarnautojai sunėšė daiktus vidun, ir mes galėjome ramiai sušilti ir persirengti. Ilgai tą vakarą galvojom kur eina modernusis gyvenimas, kad žmogus žmogui nebegali patikėti... Laimingi mes, gyvendami mažesniame Kanados mieste, kur dar nereikia gyventi už geležiniu tvorą.

— Išleisdinot didelį veikalą, bet vartant jį kyla klausimas kaip jį naudotis, kaip surasti jieškomą knygą?

(Tęs. 8 psl.)

Literatūrinis paminklas Galdikai

Lietuviškoji Adomo Galdiko monografija

A. TYRUOLIS

Prieš keletą metų gyvenimo kelionę baigęs iškilusis lietuvių dailininkas Adomas Galdikas (1893-1969) pastaruoju metu buvo pagerbtas dviem leidiniais: 1973 Charlottės Willard anglų kalba paruosta monografija "Adomas Galdikas: a color Odyssey" ir šįmet dr. Juozo Girniaus redaguota knyga "Adomas Galdikas", kurią išleido įžymiojo velionies našlė Magdalena Draugelytė - Galdikienė. Pirmasis leidinys su pačių geriausių dailininko kūrinių reprodukcijomis skirtas pirmiausia užsieniečiui ir aplamai lietuviškai nekalbančiam. Dabar išleisti lietuviškoji monografija bus itin vertinga dovana kiekvienam lietuviui, branginančiam meno kūrybą, ir iš viso kiekvienam mūsų tautiečiui besirūpinančiam lietuviškąja kultūra. Palyginti nedidelis 500 egzempliorių tiražas greitai sutirps ir reiks rūpintis antrąja laida.

Nėra abejonės, kad po M. K. Čiurlionio Adomas Galdikas yra vienas iškilusių ir originaliau-

sių mūsų dailininkų. Leidinio redaktorius dr. J. Girnius, lygindamas Galdiką su Čiurlioniu, sako: "Kaip Čiurlionį žavėjo visatos darna, taip Galdiką — gamtos gaivališkumas" (p. 11). Čia pat jis primena, kad Galdiko kūryba nėra pagrindinai nušviesa ir dar reikės specialių studijų.

Šios knygos turinį sudaro Magdalenos Galdikienės ir Juozo Girniaus paruostas straipsnis "Iš Galdiko biografinių duomenų", Leonardo Andriekaus "Galdikas svetimose žemėse", Viktoro Vizgirdos "Galdiko kūrybos kelias" (šalia jo duota Galdiko rankraščio faksimilė), Waldemaro Georges "Galdikas: tragiškoji Lietuva" (vertė A. A. Nyka-Niliūnas). Kūrinių reprodukcijoms skirta per 100 puslapių. Pridėta dar kūrinių rinkinių, premijų, parodų statistika ir bibliografija.

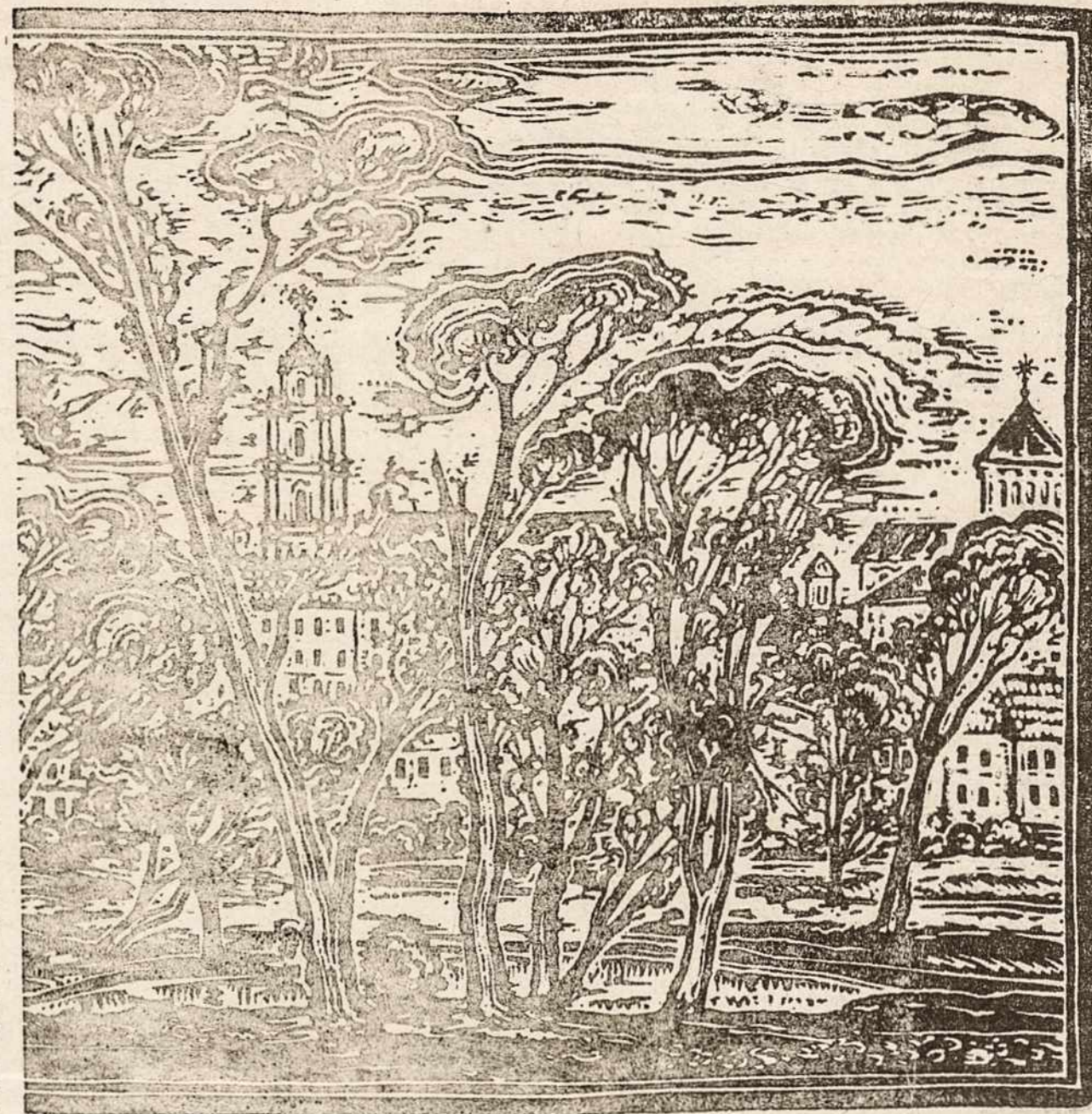
Visa tai pakankamai gerai nušviečia mums Galdiko kaip menininko nueitą gyvenimo kelią, leidžia pažvelgti į jo kūrybos aruodus. Biografinę apžvalgą

Ir dar vieną paslaugą skaitytojui ši bibliografija gali suteikti. Kaikurie mano asmeninę savo biblioteką perleisti arba dovanoti kuriai nors didelei bibliotekai. Bet kyla klausimas kuriai. Dažniausiai yra taip: kai žmonės dovanoja savo knygas bibliotekai, jas priima, o vėliau bibliotekos personalas patikrina ar jų jau neturi savo lentynose. Jeigu neturi, tai gerai, nes ji bus kataloguota ir padėta į lentynas, bet jeigu jau turi, tai pasiunčia į duplikatų lentynas ir laukia tolimesnio likimo.

Todėl labai svarbu visiems tiems, kurie turi gerų knygų kolekcijas ir mano jas atiduoti bibliotekoms, pirmiausia patikrinti kurias iš numatytų knygų biblioteka turi ir tuomet egzempliorius jai nesiūlyti. Kad nereikėtų vaikščioti po bibliotekas ir tikrinti, galima pasiimti šią bibliografiją ir patikrinti namuose.

Čia norėčiau paraginti visus tuos, kurie turi gerų knygų, kad pradėtų rūpintis jų paskirstymu universitetų bibliotekoms ir tokioms, kurios rūpinasi liuanistine medžiaga bei stengiasi rinkti visą galimą medžiagą. Kent State University Library, Kent, Ohio yra viena aktyviausių šiuo metu bibliotekų liuanistikos srityje.

Dėkoju už visą informaciją ir linkiu didžiajam Jūsų veikalui paskirti kuo plačiausiai.

ANTANAS KUČAS.

Vilnius pro medžius.

PAS DIDELIO VEIKALO
AUTORIUS

(iš 7 psl.)

— Kiekvieną įrašytą knygą galima rasti bibliotekų kataloguose bei šioje bibliografijoje pasinaudojant trimis paieškos būdais. Pats lengviausias ir dažniausiai naudojamas būdas, jeigu paieškantysis žino knygos autorių ir pagal jį ieško autorių rodyklėje. Antrasis būdas — ieškoti knygos pagal jos antraštę antraščių rodyklėje. Trečias būdas — ieškoti pagal dalyką arba temą. Mano bibliografija turi dvi rodykles — autorių ir antraščių. Be to, yra smulkus veikalo turinys, kuriame paskirstymas yra padarytas pagal dalykus, jų poskyrius ir net atskiras sritis. Todėl nesunku susigaudyti ir sužinoti, ar tokia ir tokia knyga yra bent vienoje iš 108 patikrintų bibliotekų.

— Ar ši bibliografija turi praktinės naudos eiliniam skaitytojui?

— Taip, aš manau, kad praktinės naudos bus kiekvienam lietuviui, kuris domisi Lietuvos reikalais ir kuris skaito mokslines ir grožines literatūros knygas. Kiekvienas, pažvelgęs į bibliografiją, gali rasti kokioje bibliotekoje yra ieškomoji knyga. Jeigu mano bibliografijoje knyga nepažymėta, tai greičiausia jos bibliotekose nėra.

gerokai papildė dailininką gerai pažinęs ir jo kūryba ypač domėjęs Leonardas Andriekus. Tai platesnis žvilgsnis į Galdiko niujorkinio laikotarpio kūrybą, aprašytas atvirai ir nuoširdžiai. Čia matom ir menininko evoliuciją nuo ramaus idilinio vaizduotojo iki ugningo abstrakcionisto proveržių. Autoriui menininkas buvo juo artimesnis, kad jame atpažino lyriką, kuris buvo "perdvelktas mistika" (p. 36). Čia paaiškinti ir kaikurie Galdiko charakterio bruožai. Kas arčiau nepažinęs, galėjęs jį laikyti kiek šiurkštoku, bet iš tikrųjų dailininkas tokiais atvejais tik gindavęs meną, nė nemanydamas ką nors ižeisti, vien atvirai, ne tiek rimtai, kiek humoristiškai, išsireikšdamas. "Gelmėje jis buvo švelnus žmogus. Mėgo vaikus, ir jie jį mylėjo. Jis mokėjo juos pakalbinti. Sako, kalbindavęs ir gamtos elementus, kaip saulę, medžius, gėles, kad tinkamai laikytųsi juos piešiant. Žmonai, su kuria darniai išgyveno virš 50 metų, buvo malonus ir paslaugus. Tai verta dėmesio aplinkybė, liečianti Galdiko charakterį. Jie, būdami skirtingi būdu ir profesijomis, mokėjo vienas kitą suprasti ir papildyti" (p. 39).

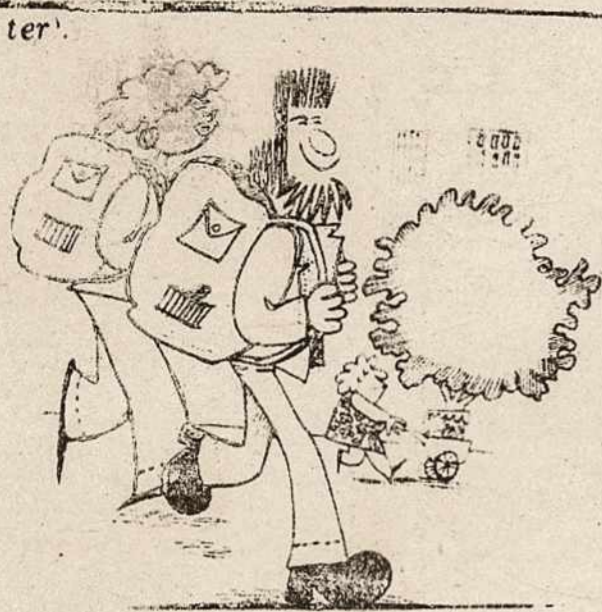
Dail. V. Vizgirda primena, kad Galdikas, kaip ir Čiurlionis, yra nepamėgdžijamas (p. 50). Tai jau tikrai didelio ir savito menininko savybė. Ypač iškeliamas pagrindinis Galdiko kūrybos bruožas — dinamika, judesys (plg. jo kūrinių "Vėjas"). Galdiko perėjimas į abstraktinį meną Niujorko laikotarpyje gal kažkam bus sunkiau suprantamas, bet juk ir Čiurlionio kū-

rybą nevysi išsyk suprato (net ir pats Adomas Jakštas), o vėliau visi pamatę, kad tai genijaus darbai.

Kaip iš statistikos aiškėja, daugiausia Galdiko darbų turi jo memorialinis muzėjus Putname, Conn., JAV (260 darbų), Kauno valstybinis M. K. Čiurlionio dailės muzėjus (126 d.), Lietuvių dailės muzėjus Vilniuje (103 d.). Nemaža Galdiko kūrinių yra privačiuose rinkiniuose (per 150). Po keletą darbų turi įvairūs meno muzėjai užsienyje. Atitinkamas darbų paskirstymas tėvynėje ir už jos ribų duos progos susipažinti su originalia šio iškilaus menininko kūryba, kurioje dinaminis spalvų žaidimas leidžia mums pažvelgti į amžinybę ir kosminę begalybę.

ADOMAS GALDIKAS. Juozas Girnius, Magdalena Galdikienė, Leonardas Andriekus, Viktoras Vizgirda, Waldemar George. Bostonas, 1975. Redagavo dr. Juozas Girnius, išleido Magdalena Galdikienė. Spaudė Lietuvių Enciklopedijos Leidykla, Bostonas, JAV. 192 p. 153 vienspalvės reprodukcijos, 48 spalvotos reprodukcijos. Spalvotų reprodukcijų nuotraukos V. Maželio. Kaina ne pažymėta.

PASIBAIGĖ VASAROS STOVYKLOS

Sekmadienį vasario 8 d. laimingai namo sugrįžo „Jūratės ir Kastyčio“ stovyklautojai iš Ubatubos Septynių Šaltinių pajūrio su vadovu kun. Hermanu Šulcu. Tuo ir baigėsi trečioji šios vasaros stovykla lietuvių vaikams ir jaunimui. Per kun. J. Šeškevičiaus vadovautą lietuviškai kalbančių ir ateitinių stovyklą Cipó, E. Bacevičienės ir kun. Šulco suruoštą „Mūsų Rūtelę“ Iru ir šią stovyklą visą laiką (po savaitės maždaug) iš viso stovyklavo šimtas asmenų.

Ubatuboje savaitgaliais (stovykla tęsėsi nuo 1.27 iki 11.8) dalyvių skaičius pakildavo iki 40 asmenų ir daugiau. Nuolat stovyklavo apie 30. Vaikus nuvežti ir parvežti rūpinosi ir patys tėvai, maloniai sukraudami mantą ir maistą keturių valandų kelionei pro S. José dos Campos ir nauju keliu pro Caraguatuba.

Pirmą savaitę oras buvo lietingesnis, paskutinėmis dienomis – žavingas. Stovyklą aplankė ne tik tėvai, bet ir savaitę buvo inž. Algis Čepas iš Kanados, būsimosios Pasaulio Jaunimo Sąjungos valdybos narys, dr. V. Kiaušas iš Australijos, kun. J. Šeškevičius su savo dėde iš JAV ir kiti. Stovyklautojams pačioje Ubatuboje maloniai patarnavo, reikalui esant, S. Silickienė, o pajūry – Jurgis Šišla ir portugalai žvejai Peralta.

Kaip jau buvo rašyta, kiekviena diena turėjo savo temą. Olimpiadų dieną vyko plaukimo, šuolio į aukštį ir tolį varžybos. Kas vakarą po vakarienės – mėgiamas „vėliavų gynybos“ sudėtingas žaidimas pajūry.

Robinzono Kruzo dieną stovyklautojai grupėmis išėjo į pusiasalį pajūrio rytuose. Sekdami skautiškais uždaviniais išdėtus ženklus – pastėptus laiškus, signalizuota morzės abėcėle, nusileido virve, lipo per uolas... Po geros valandos turėjo įrengti virtuvėlę, surasti geriamo vandens, įvesdami bambuko vamzdį, išsivirti pietus. Net virtas tuštes valgė su cukrum, o arbatos išsivirė iš ananaso lupenų. Po pietų susirinko Mišiom aukštai ant uolų virš jūros bangų, skaitydami iš Šv. Rašto apie šv. Pauliaus keliones ir apie Jėzų su apaštalais - žvejais.

Jūros dieną pokalbi apie jūros geologinius pradus, ekologiją ir gyvūnus pravedė Olegas Sukauskas. Sekmadienis buvo laisvesnė poilsio diena su pamaldomis Šištų sodely, dalyvuojant apie dvidešimčiai jų šeimos narių ir svečių. Stovyklautojai jau įpratę patys sukurti maldas ir tikinčiųjų maldų intencijas. Paprastai Mišios norintiems dalyvauti būdavo po laužo prie ugnelės, kada mažesni jau nueidavo miegoti. kai nebūdavo pamaldų visiems kartu.

Dainas pravedavo Dalė Jucevičiūtė iš JAV, pasilikusi São Paule po Jaunimo Kongreso. Virtuvėje savaitę dirbo Henrika Aleknavičienė ir Elena Korsakienė, o išties dieną malkas virtuvei kirto Juozas Aleknavičius. (O ką veikė t. Saulaitis, taip ir nesužinojom. Negi jis vien tik rašė šią korespondenciją?)

Lietuvių Sąjungos Alianča nariui

NAPOLEONUI GUDLIAUSKUI

mirus, jo žmonai Adelei, dukrai Elenai Baužienei, žentui Kaziui Baužiui, anūkams ir visiems šeimos nariams bei giminėms, reiškia gilią užuojautą.

Lietuvių Sąjungos Alianča Valdyba,
Revizijos Komisija,
Soc. Glob. Moterų Sekcija,
Patarėjai ir visi nariai.

Nuosirdžiai dėkoju giminėms, draugams ir pažįstamiems, dalyvavusiems mano vyro

NAPOLEONO GODLIAUSKO

šermenyse, laidotuvėse ir 7-tos dienos Mišiose.

Adelė M. Godliauskienė

Prefeitura do Município de São Paulo

SECRETARIA DE TURISMO E FOMENTO

São Paulo, 05 de janeiro de 1976

Ofício N.º 012/76

COMITÊ DOS POVOS BÁLTICOS

Largo do Paissandu, 51-8º-s/818

Nesta

Senhor Presidente:

Queremos deixar registrado nosso agradecimento pelo comparecimento da brilhante Colônia Báltica, por ocasião das festividades natalinas de 1975, nos dias 14 e 16 de Dezembro último, na Praça Roosevelt.

Realçamos a perfeição da apresentação que nos honrou e cooperou para o brilhantismo do evento, dando a São Paulo uma festa a sua altura.

Por tão valiosa colaboração, nos subscrevemos em nome da Comissão de Natal.

ARMANDO SIMÕES NETTO

Secretário de Turismo e Fomento
do Município de São Paulo

MŪSŲ ŽINIOS

DALYVAUKIMAS
M I N Ė J I M A S

LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS MINĖJIMAS

Vasario 15 dieną

Vasario 16-tos minėjimas prasidės iškilmingomis pamaldomis 15 val. Vila Zelinos bažnyčioje.

Tuoj po jų oficialus aktas su įdomia programa Seselių Pranciškėčių Gimnazijos salėje, R. Campos Novos, 49, V. Zelina.

Kviečiame visus mielus tautietes, tautiečius jame dalyvauti. Pasikvieskite ir savo artimuosius, kaimynus, pažįstamus. Dalyvavimas šioje metinėje šventėje kiekvieno tikro lietuvio šventa pareiga.

Rengėjai

NEBUS LIETUVIŠKŲ PAMALDŲ

Vasario 15 d. Vila Zelina 11 valandą ir Lapoje 16 val. 30 minučių dėl Lietuvos Nepriklausomybės minėjimo.

GAVĖNŲ MIŠIOS

Penki broliai Gavėnai sutarė Mišiomis paminėti savo mirusius tėvus (Antanas Gavėnas mirė 1945, o Kotryna Gavėnienė 1939, abu Lietuvoj). Paminėjimas vyko II. 8 kaip tik imigracijos 50-mečio proga. Gavėnai (tėvai ir penki sūnūs) atvyko į Braziliją 1926 m. balandžio 18 d. Teko dirbti fazendose, kavos plantacijoj. Po dviejų metų tėvai sugrįžo į Lietuvą, kur buvo likusios dvi ištėkėjusios dukterys, parsiveždami ir jauniausiąjį — Praną, o kiti keturi sūnus (Antanas, Juozas, Kostas, Vincas) liko Brazilijoj.

Intencijoj Mišių, kurias kun. Pranas laikė Juozo namuose Casa Verdėje, buvo įjungtas ir dėdė Kazimieras, JAV-bėse žuvingas anglų kasykloje, ir Lietuvoj mirusi teta Elzbieta Minevičienė.

Pamaldose, be giminių, dalyvavo ir keli artimesnieji Casa Verdės tautiečiai. Per pamaldas gražiai giedojo, iš anksto įgrojęs kelias lietuviškas giesmes, Casa Verdės „choras“, prie kurio prisidėjo visi maldininkai. Buvo sugiedota ir seno binė šv. Kazimiero giesmė, kuria

R I O

*VASARIO 15, sekmadienį, bus lietuviškos Mišios ir Lietuvos Nepriklausomybės minėjimas.

jau prieš 50 metų savo vaikus išmokė a.a. Kotryna Gavėnienė.

Norėjusieji eiti prie Dievo Stalo, priėmė komuniją po dviem pavaldais.

Pamaldos praėjo jaukioj, šeimyniškoj nuotaikoj.

Po pamaldų sekė vaišės, dainos, prisiminimai. Ne viena porelė ir treptelėjo, mėgindama pamankštyti jau sustingusias kojas.

Casaverdiečiai išsiskirstė su ryžtu atnaujinti tokius subuvimus tai vienoj, tai kitoj šeimoi.

ATSVENTĖ DRAUGE

Su prieteliais, draugais ir draugėm savo 4 metų vedybinio gyvenimo sukaktį VINCAS KULIEŠIUS ir ONUTĖ JOTEIKAITĖ KULIEŠIENĖ.

Atšventė vasario 8, praeitą sekmadienį, šv. Mišiomis Vila Zelinos bažnyčioje, kurias atlaikė prel. P. Ragažinskas, o pamokslą pasakė klebonas P. Daugintis. Per Mišias giedojo Liet. Kat. Bedruomenės choras. Paskui buvo šeimyniškos

Lietuviškai kalbanti

Vyrų — moterų — vaikų
gydytoja

DRA. HELGA HERING

HOMENS—SENHORAS
CRIANÇASAv. Eulina, 99—V. Sta. Maria
(Skersgatvis ties nr. 2214, Av. Deputado Emílio Carlo-Bairro do Límão)

Tel.: 220-0439 / 266-3569

vaišės Jaunimo namuose. Kuliešiai yra atvykę iš Čikagos ir atostogauja keletą mėnesių pas savo uošvius Joteikus.

KUN. STASYS ŠILEIKA

dalyvavo regioniniam Brazilijos sekmininkų sąjūdžio kongrese, kuris šiomis dienomis vyko Belo Horizonte mieste.

LIETUVIŠKAS ŽIDINYS

Vasario 26 d., 20 val. Santo Emidio bažnyčioj, Vila Prudentėj, susimainys žiedais MIRNA BRASLAUSKAITĖ su LONGINU GAIGALU.

Naujam lietuviškam židiniui gausios Viešpaties palaimos — geriausios sėkmės.

UŽSIMOKĖJO ML

80 kr. Magdalena Makarevičienė. Po 100 kr. Kaz. Musteikis, Stasė Lukoševičienė, Uršulė Laucienė, Mirna Braslauskaitė. 370 Luidovika Modastavičienė (iš Jandira).

MŪSŲ LIETUVOS

1975 m. apyskaita

Pajamos

Prenumeratos 16.903,20
Aukos 14.505,00
Kitos pajamos 3.162,50

Viso 34.570,70

Išlaidos

Spausdinimas 22.291,30
Paštas 3.628,30
Popierius 5.070,00
Klišės, išnešiotoj.
administracija 2.131,10

33.120,70

Likutis 1.450,00

Pasinaudodamas proga nuoširdžiai dėkoju visiems ML prenumeratoriams, tyliems, eiliniams ir garbės rėmėjams bei talkininkams. Bendrom jėgom ir aukom pajėgėme išlaikyti šį lietuvišką savaitraštį praėjusiais metais. - Išlaikykime ir šiais 1976 metais.

Kun. P. Daugintis
ML administratorius

VEIKLOS KALENDORIUS

Vasario 15, Rio de Janeiro Lietuvių pamaldos ir Lietuvos Nepriklausomybės minėjimas 11,00 val. Katedros koplyčioje.

Vasario 21, šeštadienį, 18:00 val. Jaunimo namuose, V. Zelinoje, „Mūsų Rūtelės“ (Itu) stovyklautojų ir tėvų pobūvis su skaidrėmis iš stovyklos.

Vasario 28, šeštadienį, 18:00 val. V. Zelinos Jaunimo namuose, „Jūratės ir Kastyčio“ (Ubatubos) stovyklautojų ir tėvų pobūvis su skaidrėmis iš stovyklos.

Kovo 13-14 Montevidėjuje, Urugvajuje, paskutinysis trijų kraštų III PLJ Kongreso posėdis.

Kovo 7, (16 ar 17 val. - of. P. Daug.) šv. Kazimiero metiniai atleidai su menine programa ir sutelktinėmis vaišėmis, R. Juatindiba, 28 - Moóca.

Kovo 28, Ateitininkų susirinkimas, V. Zelinos Jaunimo namuose.

Vasario 28, BLB Literatūros ratelio mėnesinis pobūvis.

Vasario 29, V. Zelinos jaunimo namuose visuomenės susirinkimas apie lietuvišką veiklą po Jaunimo Kongreso.

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

GUARDA-CHUVAS DE TODOS OS TIPOS PARA HOMENS, SENHORAS
E CRIANÇAS, MINI-SOMBRINHAS TIPO ITALIANO E ALEMÃO.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Inscr. Estadual 104.519.517

CGC. 60.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. PrudenteFones 274-0677 - (Res.274-1886)
São Paulo

NOSSA LITUÂNIA

MŪSŲ
LIETUVACaixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.Diretor responsável
ANTONIO AQUINORedige: Equipe Editorial
Administrador: P. Daugintis

METINĖ PRENUMERATA: 50 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 250 kr. Paskiro numerio kaina: 1,00 kruzėiras. Užuojautos ir sveikinimai nuo 10 kr. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekių rašyti „Pedro Daugintis“ vardu.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taiso, pertvarko savo nuožūra. Nenaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis išeina ketvirtadienį. Todėl vietinės žinios ir pranešimai 9 - 10 puslapiams redakcijai įteiktini neveliau kaip iki sekmadienio vakaro.